

Dendrobium nobile Ldl.

In 1830 reeds door John Lindley beschreven plant en enkele jaren later op de kwekerij van Loddiges te Hackney (Eng.) in bloei gebracht. Thans een van de meest populaire dendrobiums in cultuur. Ook wat betreft de ontelbare kruisingen, die deze mooie plant heeft opgeleverd.

Vindplaats:

Zuid China, Sikkim, Nepal, Thailand, Laos, Vietnam, Opper-Burma, Formosa en het noorden van India. Overal op vrij grote hoogten boven zee tot ongeveer 1500 meter.

Omschrijving:

Pseudobulben lang en betrekkelijk dun, soms tot bijna 1 meter. Een hoogte van Ca. 70 cm is beter. Op de geledingen afwisselend de bladeren van ± 10 cm lang en enigszins gelobd.

De bloei ontstaat aan het bovenste deel van de overjarige, dus afgerijpte, bulben waar op de geledingen tegenover het blad in het voorjaar een kort stengeltje met 2 a 3 bloemen verschijnt. De bloemen zijn 6 tot 8 cm in doorsnee. De kleur kan heel sterk uiteenlopen naar gelang de herkomst van de plant. In het algemeen zijn de petalen en sepalen wit tot lichtrose met een donkerder rose tot paarse vlek aan de top hiervan. De lip is wit met een grote donkerpurperen vlek in de keel, aan de voorzijde een lichtgele rand. Maar vaak komen kleurafwijkingen voor. Zo zijn er vrijwel witte vormen en ook wel planten met geheel donkerrose bloemen. Hierdoor zijn allerlei variëteiten met min of meer officiële en gefantaseerde namen ontstaan.

Dendrobium nobile

Cultuur:

D.nobile behoort in een gematigd klimaat gedurende de groeiperiode, van april tot oktober, op te groeien.

De plant verlangt veel licht en kan op hete dagen in de zomer ook best veel warmte verdragen. Zodra in het voorjaar de jonge scheut aan de oude bulb verschijnt is het tijdstip voor het verpotten aangebroken. Het beste in een stenen pot met zeer doorlatend materiaal: bijv. puur varenwortel of dennenbast.

Belangrijk is dan dat men heel voorzichtig (weinig) moet gieten zolang de ca. 4 cm lange jonge scheut niet voldoende wortels heeft gemaakt. Deze scheut rot zeer spoedig weg als het potmateriaal maar even te lang nat geweest is. Zijn er echter veel wortels en zet de groei door dan kan de plant veel vocht verdragen en om de 14 dagen een mest in vloeibare vorm. Als nu in de herfst de bulb bijna volgroeid is begint men al minder water te geven.

In november zet men de plant volkomen droog weg op een zeer lichte en koele plaats. (koude kas of op de vensterbank in een vorstvrije logeerkamer of badkamer). In deze periode rijpt de nieuwe bulb goed af en tegen eind februari, begin maart ontstaan de knoppen. Zijn deze ± 1 cm groot dan kan met heel licht broesen worden begonnen om tenslotte over te gaan naar gieten in de bloeiperiode en verder.

Deze droge, koude tevens lichte periode in de wintermaanden is essentieel voor de bloei. Geeft men in die periode toch water dan ontstaan vaak kleine plantjes (zg. keiki's) op de plaats waar de bloemen hadden moeten verschijnen.

Ook voor liefhebbers, die niet over een kas beschikken is dit een mooie plant.